

Մեռեալ Տով¹.

Պալեստինու վերջին ուսումնական ճամբորդութիւններէն ունեցանք հրոշակաւոր Ասիալսիտեան լճին կամ Մեռեալ ծովուն վրայ հետաքրքրական մանրամասն գիտելիքներ։ Պ. Լարդէ և վիներ, Լիւին զքսին ընկերները, հաստատեցին այս ծովուս ցածութեան չափը, որուն վրայ երեսուն տարի առաջ և ոչ կարծիք կար, թէ Միջերկրական ծովէն ցած ըլլայ։ Այս ցածութիւնս կ'երևայ թէ ծանրաշափական գործեզր եղած քննութիւններուն համեմատ 392 մեդր է։ Ծովուն յատակին խորութիւնն ալ չատ է։ ինչուան 350 և 400 մեդր գտած են չափելով։ յատակը ապակեխառն նիւթով կապուտագոյն սիկ մըն է։

Ծովեզելքին անբեր ապակեր երեսոյթը և ջրոց բնութիւնը կ'արդարացընեն իր Մեռեալ ծով կոչուիլը։ կենդանի արարած մը մահը կը գտնայ անոր ջուրերուն մէջ։ բարձրաւանդակներէ իջած գետակներուն մէջ կը գտնուին ձկներ և խեցեմորթներ, որոնք շուտ մը կը մեռնին եթէ լճին մէջ նետուելու ըլլան։ « Շատ ջանացինք, կ'ըսէ Պ. Վիներ, կենդանի էակ մը գտնալու հոնակ, բայց ՚ի զուր. քանի մը տեղ գետոց բերանը կան ձկներ և խեցեմորթներ, բայց նոյնհետայն կը մեռնին եթէ փոխազրուին այն տոգորեալ ջրերուն մէջ։ Մեռեալ ծովուն արտաքին երեսոյթը ուրիշ ծովերէն տարբերութիւն չունի. ջրերը պայծառ են, բայց դպչիլն անախորժ, և ձեռաց վրայ եղուսութիւն մը կը թողուն որ պալարներ ալ կը պատճուէ. ծովեզելքը բայս ըսած բանդ չտեսնուիր, բայց ուր որ կը վազեն քիչ մը աղտաղտուկ կամ քաղցր ջրեր՝ եղեղները և արմաւենիները առատութեամբ կը բարձրանան։ » :

Զուր հանելու գործիքով մը, զոր հը-

¹ Մեռեալ ծովուն վրայ ուրիշ անգամ՝ ալ երկայնկեկ խօսած ենք օրտոգրիս մէջ, առ բազմավեալ 1848 երես 295։

նարած է Պ. Լ.մէ և գործածած իր Միջերկրականի վրայ ըրած նշանաւորքըն նութեանց մէջ, Պ. Լարդէ կրցաւ Մեռեալ ծովուն զանազան խորութիւններէն ջուր առնուլ և քննել։ Նախ և առաջ հաստատեց բան մը որ առաջուրնէ ալ ծանօթ էր, այսինքն ջրին թանձրութիւնը որ շուտ մը կ'աւելնայ խորութեանը հետ ինչուան 150 կամ 200 մեդր. այնչափ է այս թանձրութիւնը որ մարդուս մարմինը տակը չկրնարերթալ, զոր վեսպասիանոս կայսրն ալ փորձած է երբ աղէկ կապկըպած գերիներ ձգել տուաւ մէջը ու տեսաւ որ ծովուն երեսը կը կենային։ Խակ աղութեան պատճառին գալով Պ. Լարդէ չի կարծեր որ միայն մօտիկ կրային երկիրներուն աղի նիւթերէն առաջ եկած ըլլայ, այլ գլխաւորապէս ջերմրկային բղխմունքներէ թէ ծովուն մէջ տեղերը թէ եղելքները։ Այս աղբիւրներէս շատերը գեռ կան, բայց մեծ մասը անհետ եղած են հրաբխային յեղափոխութեանց պատճառաւ, որոնց հետ կ'երեայ թէ կապակցութիւն ունին։ Այս կապակցութեան նշան է նաև կը պարային զանգուածոց լճին մակերեսութիւն վրայ երենալը. յայսնի կը տեսնուի թէ վերաբերութիւն մը կայ այս երեսութիւն և ստորերկրեայ ստէպ շարժմանց մէջ, որոնք այն երկիրները շատ կը պատճին։ Պ. Լարդէ երկու զարմանալի օրինակ կը բերէ այս բանիս. « 1834ին երկրաշարժէն վերջը, կ'ըսէ, այս ծովուս հարաւային ծայրերը տեսնուեցան յանկարծակի կպրային նիւթոց մեծ մեծ կտորուանք, որոնցմէ այն կողմերը ըլնակող Արաբացիք երկու հարիւր քսան կենդինարի չափ առին որ իրենց մեծ շահ եղաւ։ 1837ին ահազին երկրաշարժին ատենը որ կործանեց մեծաւ մասամբ Տիբերիա քաղաքը և իր աւերակացը տակ վեց հազարէն աւելի մարդ թաղեց, շատ մը սաստիկ ցնցմունքներ եղան ծովուն տեղափոխութեան առանցքին վրայ, նորանոր ջերմուկներ առատութեամբ բխեցին Տիբերիա քաղաքին քովերը, և քանի մը օր ետքը՝

Արաբացիք տեսան Մեռեալ ծովուն վրայ նաւթէ կղզի մը, ուսկից տամնը վեց հազար ֆրանքի բան ծախեցին Երուսաղեմայ վաճառանոցը, կենդինարը 400 ֆրանքի տալով։

Սակայն նաւթի հանքերը միայն Մեռեալ ծովու եղերքները չեն. Պ. Լարդէ կը կարծէ թէ գտած ըլլայ Ստրաբոնի կպրեղէն ժայռերու անուամբ Մասատայի կողմերը յիշատակածները. բաց ասկէ շատ ուրիշ տեղեր ալ կը նըշանակէ, որոնց ամենուն դիրքն ալ Մեռեալ ծովուն տեղափոխութեան առանցից երկայնութեան վրայ է. ասով կը հաստատուի որ ինչուան հիմայ գըտնուած կպրային հանքերը հրաբխաին շարժմանց գծին վրայ են։

Մեռեալ ծովու աւազանին հիւսիսային արևելեան կողմը հրաբխային ժայթմունքներ թափած են անբաւ պազալդի կոյտեր, որոնցմէ ոմանք տարածուած են ինչուան Յորդանանու հովիտներուն վրայ։ Այս ժայթմունքները Ասորւոց երկրին արևելակողմը նմանցուցած են Օվիւնէի և Գարամանի հրաբխային երկիրներուն։ Ասոնց նման բայց աւելի պղտիկ հոսանքներ կը տեսնուին անմիջապէս Մեռեալ ծովուն արևելեան կողմը, որոնց երեքը կը հանին ծովուն արևելեան ծայրը։ Զերմկային կամ հանքային աղբիւրները, ինչպէս նաև կպրային բղխմունքը որոնք հրաբխային ժայթմանց հետ եղած են, և երկրաշարժները՝ որ դեռ հիմա ալ տակն ու վրայ կ'ընեն այն կողմերը, Մեռեալ ծովուն յատակին վերջին մեծամեծ երեսոյթներն են։

ՄԱՆՐ ԳԻՏԵԼԻՔ

Որնան, Սէնդ-Պէօվ և Գաղղիոյ Ցերակոյտը։ — Սէնդ-Պէօվ մատենադիրը որ անդամ է թէ Քառասնից ճեմա-

րանին և թէ ծերակուտին, վերջերս ուղելով ծերակուտին մէջ պաշտպանել զննան՝ յանուն մտածելու ազատութեանը, բոլոր պաշտօնակիցներն իրեն դէմ գրգռեց և ամենուն բերնէն պարսաւի խօսքեր ընդունեցաւ, որոնցմէ մէկքանին դնենք Moniteur Universel օրագրէն առնելով։

Պ. Լազար. — Աս բանիս համար եկած չես հոս տեղ։

Պ. տը Մօրա. — Դու միայն ծերակուտին մէջ այդպիսի վարդապետութիւններ կը պաշտպանես։

Ամէն կողմանէ. — Այնպէս է։

Պ. տը Կրոսոլ-Ֆլամարան կոմսը. — Ասիկայ առաջին անգամն է որ դահլիճիս մէջ անաստուածութիւնը ջատագով մը կը գտնայ։

Պ. Լը Վէսիէ. — Զենք ուղեր որ այդ վարդապետութեանց վրայ կոիւններ փրթին, բայց մեծարել՝ ոչ երբէք։

Գանոռոպէր մարտաչախտը (ուժգին և դէպ 'ի Սէնդ-Պէօվ զառնալով)։ — Այս ժողովոյս մէջ չկրնար ջատապովութիւն գտնել այն մարդը որ ուրացած է Քրիստոսի աստուածութիւնը և մեր հարցը կրօնքին բուռն թշնամի արձանացած, որ Գաղղիացւոց մեծագոյն մասին կրօնքն ալ է։ Իսկ ես զիւրաքանչիւր ոք ազատ թողով որ ըստ իւր մըտացը դատէ այդ մատենագրին գրուածքը, կը բողոքեմ համարձակ մէջի վարդապետութեանցը դէմ, և համոզեալ եմ որ ձայնս շատ արձագանգներ պիտի ունենայ հոս տեղ։ (Շատ աղէկ։ շատ աղէկ։ — Բարձրաձայն և երկայն շարժումն հաճութեան։)

Պ. տը Մօրա. — Ասիկայ յարմար առիթ է ծերակուտին համար որ յայտնապէս բողոքէ այդպիսի գրուածքի մը և մէջի անկրօն ու ամպարիշտ կարծեացը դէմ որոնց պաշտպանութիւնը կ'ընէ. (Այս, այս. շատ աղէկ։)